

Vegyes tartalmu hetilap. — A megyei közigazgatási bizottság közlönye.

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.	Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. Félévre 3 ft. Negyed évre 1 ft. 50 kr.	Hirdetések díjai: A háromhados petitor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigtatásért 30 kr.
A szerkesztő lakása: „Pestvárosánál” 6-ik szám alatt.	Hirdetések és melléletek — utóbbiak a kincstári illetékkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kéretik az igatási díjakkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.	Kiadóhivatal: Pleit Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beskeréken, hova az előfizetési pénzek és igatási díjak küldendők.

N.-Beckerek, decz. 6-án.

(Még néhány őszinte szó tisztujtásunk előtt.)

Szélteben hallottuk hangoztatni, hogy a megyékben a helyzett még nem olyan, hogy a tisztviselők feladatainak kellőleg meg bírának felelni, mert hatáskörük kellőleg nincs még szabályozva stb.

Ez állítás nem áll. A jó, gyakorlat és szorgalmatos közigazgatási tisztviselő tisztában volt hatáskörével s annak igyekezet is megfelelni. Ha baj volt a közigazgatás kerekénél, annak oka az volt, hogy oda nem illet és félig kvalifikált egyének foglalták el a képesek előtt a tért. Mert a baj mindig az volt, hogy birtokos és nem birtokos „reginemesek” részint a régi jogon t. i. a rokonsági összeköttetésük s vagyoni előnyeik alapján s főképp azért, mert az egyik vagy a másik akkoriban egymással farkasszemet néző pártnak szolgálatokat tett, előtérbe tolatott. Persze hogy az ilyenek voltak aztán okozói annak, hogy hazánk közigazgatását mindenféle gúnynevekkel illették annak ellen-ségei.

Igy volt ez az ország minden megyéjében.

Most hála az égnek már nincs „homenlopárt” a tíz év előtti pártalakulások elvesztették eddigi jelentőségüket szóval: okultunk saját kárukra s őszintén megvallva nem félünk attól, hogy megyékben oly tisztujtásra volna kilátásunk, mint a hat év előtti lefolyt tisztujtás volt, ahol az vesztette el először fejét akinek két fejének kellett volna lenni, hogy a felkorbácsolt kedélyeket lecsillapíthatta volna, szóval nem volt feje e megyének, aki vezetői birta volna a felízgatott pártzenvedély miatt a közvéleményt.

Most hála az égnek van vezetőnk, kinek jó szándékait ismerjük, s kit vakon követünk mindnyájan, mert hazafiságáról és ritka becsületességéről meg vagyunk győződve, s továbbá nincs közöttünk párt, mert arra mindannyian egyesültünk, hogy jövődéli tisztikarunknál a szakértelemnek, a jellemnek és a szorgalomnak nem lesz szabad hiányozni, mert a jó tisztviselő teheti jóvá a legrosszabb rendszert is. Azért, aki nem képesített, vagy ha képesített, de jellemét nem tartotta meg oly tisztán amint azt állása követelte, eresszessék szélnek, még azon esetben is, ha a komaság vagy sógor-ság megis orolna érette, mert az adományok és kiváltságok korszaka lejárt,

aki nem odavaló, pusztuljon, vegyen ásót vagy kapát a kezébe, mert hol van az megírva, hogy naplopóit a megyének kell eltartania.

Válaszunk oly tisztviselőket, a kikre majd büszkék is lehetünk.

Ne gondoljuk hogy még mindig a régi megyék szerepelnek, ahol elég volt az is, ha valaki a zöld asztalnál jól tudott gorombáskodni. Most ennél már többet követel a maikor szelleme.

A megyék immár nem a kiváltságok védbástyái, nem megannyi önálló kis királyság, hogy a nemzetközi viszonyokkal kellene küzdeniök. Magyarország létérdekeit s jogait a külföld és Ausztria irányában megvédeni: a parlament feladata. Azon vitaközvetőknek, melyeket ezelőtt megyegyűléseink hallottunk, most már a parlamentben, s ezen kívül csak a kaszinókban, olvasóköriökben, vagy épen a „malom alatt” van helye.

Hazánknak oly tisztviselőkre van szüksége, kik, azonkívül hogy a mostanában kikörvonalzott munkakört belölik, — egyszerűsind a hazai közigazdasági s közmívelődési érdekeket is szolgálják. Közreműködnek a nemzet létfenntartásában, a közmívelődés és vagyonosodás nagy munkájában, melyek nélkül nemzeti létünk biztosítva nincs.

Nagy baj, hogy nem tudunk új viszonyainkba behelyezkedni. A megyei élet most nem hat ki a nagy közönségre, nem úgy mint eddig. De ennek oka egyrészt a nagy közönség. A nagy közönségben nem találkoznak birtokosok s gazdasági egyletek, kik mintegy megbíznák valamelyik megyei választott tagot, hogy képviselje érdekeiket. Nincsenek kereskedők, gyárosok és iparosok, kik egy-egy ily megbízottat kellően informálnának az iránt, mit miképp kellene és lehetne a megyei bizottságok útján lendíteni a kereskedelmi és iparügyeken.

Az ipar s kereskedelmi kamrákban egyik elem megbénítja a másikat, mert érdekeik ellenkezők. Ezeknek tehát külön-külön kellene képviseltetniök a megyegyűléseken. Mily érdekes, tanulságos vitaközvetőket hallhatnánk (a régi módu klaszikus szónoklatok helyett) ha gazdaságunk, iparunk és kereskedelmünk főbb ágai egyenkint kellő szakerök által lennének képviselve. Mily hatalommá válhatnék egy-egy megye, ha saját közigazdasági érdekeit

oly lévvel, annyi szakértelemmel karolnák fel a megye tagjai s tisztviselői mint ezelőtt a magasb politikai ügyeket.

Bizzunk megyénk szeretett főispánjában ez alkalommal is, ha ezt tesszük, könnyen elfogjuk értheti fentebb elmondott óhajtasainkat.

HETI SZEMLE.

A háború színhelyéről. O s m a n p a s a újból nagy győzelmet aratott a muszka hadseregen Plevnánál Osman roppant erőhatálya lya tört ki plevnai sánczából, elfoglalt három orosz redoutot, több ágyút s nagymennyiségű élelmi szert. Suleiman pasának is egy győzelmét jelentek a sürgönyök deczember 1-éről, melyet a derék hadvezér Trsteniknál vivott ki az orosz hadsereg fölött. Az oroszok Biela felé menekültek, 2000 halottat, 5 ágyút s löszlerádákat, 300 foglyot és sok fegyvert hagytak a győztes törökök kezében. A raszadi és osman-bazári hadak parancsot kaptak előre nyomulni. — Mult hétfőn a Lom és a Duna közélében is élénk összeütközés volt. Ezt az orosz távirat nagy diadallal igyekszik felfújni, ámbar világos, hogy az oroszok első védvonala török kézbe jutott, hogy a törökök csak hat órai igen heves küzdelem után húzódtak vissza és pedig a nélkül, hogy az oroszok üldözheték volna őket. A harcban az orosz XII. hadtest vett részt Vladimir nagyherceg vezetése alatt. A nagyherceg a jelen háborúnak egyik legszerencsésebb tábornoka; még eddig mindig megvették. Most atyja a czár két kézzel kapta meg az alkalmat, hogy Vladimir urnak is juttasson egy érdemjelt. A György-rend harmadosztályú keresztjével díszítette fel őt. — A török kormány végre nagyobb seregeket küld az albaniai tengerpartra, hol a montenegróiak két hét óta szabadon garázdálkodnak. A szárazföldi részen több ezer katona nyomul Antivari felmentésére, melynek fellegrára hőiesen ellenáll. Ezenkívül két páncélos és három szállító hajóból álló hajóraj jön e parokhoz. — Nehaj erődben, melynek 200 főnyi helyőrsége megadta magát a montenegróiaknak, 13 ágyu, nagy löszkeresztlet és sok eleség jutott a győző fel kezébe. E sikerek következtében több albaniai törzs fellázadt a törökök ellen. A lázadók vezetését Nikita fejedelem Marko Milyanow vajdára ruházta. — A kütörében levő török-szerb háború előjeleit és esélyeiről a „Pol. Corr.” a következő érdekes serajevo levelet közli: A mai napig 33 tábor gyalogság és 4 arnauta lovas ezred vonult át városunkon, mintegy 60 ágyuval. De a táborok csak 500, 400, 300 sőt 250 emberből állnak. Az arnauták száma alig 2000-re rag, a boszniai és hercegovinai önkényes lovasság legfeljebb 300 emberből áll. E csapatok közt volt 5 nizam zászlóalj és 12 redif zászlóalj, a többi táborok muszthafizok. — E csapatok egy része és pedig 16 tábor gyalogság és egy arnauta ezred Tuzlafel, a többiek Novi Bazárnak és Zvorniknak tartottak. — Az északi hadsereg összpontosítási helye Tuzla; itt van

Fazli Rasid pasa hadteste. Fazli pasa hadteste állítólag 25,000 ember, a Drina határt tartja megszállva, nevezetesen Bjelinát, Nagy- és Kis-Zvornikot és Srebrenikát. A készülétek után itélve Fazli pasa Tuzlaba 30,000 embert számdékok gyűjteni, hogy Serbia ellen támadólag lépjen fel. — A csapatok mostani elhelyezése után itélve a támadás Bjelina ellen lesz intézve; innét hat nap alatt Belgrádba juthat egy támadó hadsereg; a terep nem okoz más nehézségeket, mint a Drina-átelést. E pont közélében szerb részről csak a Drina hadtest van felállítva, míg a Javor hadtest nem érhet elég korán a színhelyre és különben is fel van tartóztatva a sienitzai török hadtest által. — A Drina mentén minden átkelésre alkalmas pont erősen el van sánczolva, de ha a törökök ezen sánczokat beveszik, akkor előnyomulásnak egész Belgrádig legyőzhetlen akadály nem áll utjában.

Franciaország. A francia fővárosban a forradalom kezdi fejét emelkedni. Páris különböző városrészeiben falragaszokat találtak, melyek tetlegesen ellenállásra hívták föl a közönséget, vagy mint a hivatalos távirat állítja „a kormány ellen sértéseket és fenyegetéseket” tartalmaztak. A rendőrség azonnal igen terjedelmes elővigyázati intézkedéseket tett és száznál több elfogatást eszközölt. Ezzel az alkotmányválság új stadiumba lépett; a nép tömegei is közvetlen tényezőképp kívánnak benne szerepelni, a mi a küzdelem lefolyását beláthatatlanná teszi. — A mi a kormány és a képviselőház közti viszonyt illeti, ehhez hasonlót alig találunk a történelemben. A kamratöbbség a Rochebuet cabinetet egyszerűen nem létezőnek tekintti. „Ha — írja a Rappel — mégis hivatalban marad, a kamra úgy fog vele bánni, mint ha nem léteznék. Ha a ministerek beszélni fognak, senki sem fog nekik felelni; ha törvényjavaslatokat terjesztenek elő, azokat tudomásul veendik, de nem utasítják bizottsághoz. A többség, mint határozottan állíthatjuk, szilárdan el van tőkélve ez utra lépni. — A nevezett lap szerint így akarja a többség Mac-Mahont vagy engedékenységére, vagy a kamra felosztatására kényszeríteni. A kamra felosztatást kormánykörökben csakugyan élénken taglalják. Ezuttal azonban a kamrafelosztatás az ostromállapot kíséretében fogna kimondatni. Az új kormány a szuronyok oltalma alatt akar magának többséget szerezni. Neki nem elég a polgári adminisztráció és a papság segélye; most már a hadsereget is bele akarja vonni a küzdelembe.

Romania. Nevezetes a trónbeszéd, melylyel Bratiano a mult héten a román kamarákat megnyitotta. E beszédből a következőket tartjuk érdekesnek közölni: „Tekintettel a háborúra, melyet a fényes porta ellenünk visel, a nemzeti képviselőt aprilis havi ülészakában kijelentette, hogy a kapocs, mely bennünket az ottomán birodalomhoz fűz, mindenkora megszakadt; fennen hirdette, hogy országunk ezentul függetlenségének teljes élvezetében lép. Katonánk a bolgárországi harczeréken erélyesen megerősítették e nyilatkozatot. — A plevna véres harcok Plevnát jölték ki a dunamenti hadműveletek valódi kulcsának; védelmi vonalunk oda került; önfentartási ösz-

TÁRCZA.**Toscanello leánya.**Elbeszélés. — Eckstein Ernő től.
(Folytatás.)

III.
Mánap reggel Nera megkopogtatta a padlásszoba ajtaját, hova az idegent rejtették, de választ nem nyervén, hosszú habozás után benyitott s heves lázban találta Bernardot. Fénytelen szemével mereven nézett maga elé, mint a halott a száraz ajkairól tompa nyögés hallatszott.

A gazdasszony ijedten futott urnőjéhez s tudtára adta, a mit látott.

— Ilyesmit hoz magával az emberszeretet, — mondá. — A signore most már vagy egy hétig nyakunkon marad! Hogy fogod most titokban tartani a dolgot?

— Ne légy oly szivtelen, — viszonzá Erzi kedvetlenül. — Lába van a signorenak, mondod? Épen ez bizonyítja, hogy szüksége volt részvétemre. Az erdőben belehalt volna szegény! Ej, ej, Nera, oly dörének vagy gyávának még sem tartottalak!

— Hiszen nem úgy gondoltam... Igen, igen, igazad van, s továbbra majd segít a jó isten.

— Mihez fogjunk most? — kérdé kisvártatva. — Orvost nem hihattunk hozzá.

— Várakozunk. Azt hiszem, hogy a láz-roham elmúlik nem sokára. A signore ép, erős természetű bir s csak a testi és lelki

megerőltetés okozza betegségét. Ápolni fogjuk s bizzunk a jó szerencsében.

— Angyal vagy! — mondá Nera meghatottan. — Neked mindig igazad van.

A fiatal leányt, úgy látszott, nem csalta meg reménye; Bernardo láza a nap folytán szűnni kezdett. Erzi fáradhatlanul ápolta a beteget, megigazította vánkosságait, borogatta forró homlokát, üdítő czitromvizet adott neki inni s mintha gondos anya etetné gyermekét, saját kezével adogatta neki a levest. És mindez oly természetes, egyszerű módon történt, mintha évek óta testvérek gyanánt éltek volna együtt. A beteg állapota azonban nem engedte, hogy beszéljenek egymással.

Alkonyatkor Bernardo aludni akart. Erzi kérte Nerát, hogy félóraig kísérsje a sétára.

— Hogy van a signore? — kérdé Nera a mint kiérték a szabadba.

— Hála isten, azt hiszem jól, — válaszolá a leány.

Nera szóltanul süté le szeméit. Végre így szólt:

— Tudod-e, hogy tegnap óta talánynak tűnsz föl előttem?

— Miért?

— Mert oly komoly és hallgatag lettél.

— És ez feltűnt neked? — kérdé Erzi pirulva. — De hát csak nem lármázhatok, ha beteg van a háznál?

— Roszul értelmezted szavaimat. — De mondtsza csak, őszintén és komolyan... hogy tetszik neked az idegen?

— Erzi habozott.

— Szépnek találd? — kérdé tovább Nera. —

Erzi farzettoja gombjaival játszott. Úgy tett, mintha nem hallotta, vagy elfelejtette volna a hozzá intézett kérdést. Egyszerre megállt s Nera vállára tette kezét.

— Szeretném tudni, miképp jött mindez, — mondá. — A mit a rőthaju festő a szabad-élvűkről beszélt, az most egyre fejemben zug...

Séta közben folytatá:

— Ó bátor, dacos természetű bir s képelem, az ily emberek nem igen tetszhetnek a szent atyának. Rómában alázatos engedelmességet kívánnak mindenkitől. Tudod mit, Nera, helyében én is úgy cselekedtem volna.

— Mit csacsogsz te...

— Nem láttad, mily nemes tűz égett szemében, midőn áttelepte küszöbünket? Királyhoz hasonlított, pedig szőkevény volt s menedéket kért; milyen lehet akkor, midőn győztes valahol! Mégis szép, magasztos az: egy eszméért küzdeni! Ó Olaszország szabadságát, egységét akarja...! Nem tudom Nera, büne-e ez, de egyszerre szeretni kezdem azokat a piemontaiakat és királyukat!

Nera keresztet vetett magára.

— Istennek szent anyja, ne jársz el érdeme szerint e leánynyal! Irgalmas ég! A ki egy hitetlen s szabadélvű embert házába fogad, fejére zudítja a pokol átkát! Ha majd a signore tul lesz a határon, szentelt vízzel tisztítom meg szobáját s szent barkát akaszlok a szoba négy sarkába.

— Én meg száz gyertyát gyújtok a madonnának, hogy hátat adjak Bernardo megmentéséért. Látod Nera, nem tudom, mi szolgálja nekem, de nem nyughatom bele abba,

hogy annak legyen igaza, ki börtönbe veti s halállal fenyegeti felebarátját csak azért, mert másképp gondolkozik s más hitet vall, mint a püspöke. Nem beszéltem még el, mit mondt nekem a rőthaju festő az emlékezetes évről, midőn a rómaiak győztesen felszabadították városukat s ezer vesztélyben daczoltak a tulnyomó ellenséggel? Akkor nem igen hallgattam szavaira, de most élénken emlékszem beszédére. Szép idő lehetett az Nera! És még egyszer visszatér e kor! mondá a festész. —

Nera, szeretném, ha már holnap térne vissza s én is ott harcolhatnék a szabad, egységes Olaszországért!

— Dio santo! veszélybe sodorsz mindnyájunkat. Mily istenkáromló szavak! — Nem tudod, hogy Beppino komának leégett a háza, mert egy esztendeig nem volt a templomban? Ugy beszélsz, mint egy szabadkőmives! Mi történt veled gyermek? Beh megváltoztál! A rőthaju festőről is helytelen véleménynyel vagy: ő ugyan kissé szabadon gondolkozott, de voltaképp becsületes katolikus volt s inkább meghalt volna, semhogy az anyaszent-egyház elleneivel szövetkezzék!

— Jobban tudom én azt, mint te, — felele Erzi daczosan. — De igazad van, boldogság ilyesmirtől fecsegni, kivált itt Frattában, hol minden harmadik ember kémszerepet játszik.

Mindketten ismét szóltanul haladtak egymás mellett.

Utjuk a Tiberis jobb partján vezetett bokrok s kis házak között, míg végre a szabad mezőre értek.

Tiszta csillagos volt az éj. A folyó mor-

dékozók de
4. §-a sze-
zottság előtt
jártasságu-
nyuka: f. é.
kitűzött ha-
iselő testü-

ő:
halározata

pedig meg-

án.
egbizásából:

(266--3.1)

köztségben
pe jött, en-
zennel ki-
déndezők,
int a jegy-
előtt lelet-
vát nyelvet
december
sághoz be-

etkező:

felek iránt

n.
ellimanes,
szolgabíró.

(262--3.2)

pviseelő tes-
képviselőti
bírré teszi,
3-4 éves
tőnleges

eszközlik a
mig ha az
rt.
eljesíthetők.

y Welyko,
bíró.

december
yei takarék-
és 99. §§-ai
732., 1924.,
59., 2181.,
288., 2310.,
70., 2483.,
334., 2639.,
789., 2791.,
48., 2850.,
63., 2970.,
077., 3078.,
rt zalogívek
stneműek s
882., 905.,
ok alatti ér-
vános elár-
logívek bir-
r 13-ig az

eggyezséssel
adó tárgyak
nyvivlősége.
-én.

arék- és
ósága.

hoz tartozó
ben a bor-
szt.-miklósi
verés útján
gtöbbet igé-

szt.-miklósi
(269--3.1)

közönséggel
féle házban

35krért,
45

an eladásra

fizetendő.

lettel

ter 1. L.

reken.

tünetektől hajta oda kellett sietnünk, ahol vesztély volt és a fejedelem nem vonakodott fiatal seregünk élén a Dunán átkelni. A harczterén katonáink méltóan teljesítették kötelességüket; az ország tudja, vitéz és hatalmas szövetségeseink hirdetik, sőt ellenségeink is elismerik ezt. Katonáink nem tagadták meg az ereikben pezsgő nemes vért, vitézségük jeles fegyvertényekkel gazdagította katonai évkönyveinket és a dicső lapokra, melyek a rahovai és calongarenii harczoknak szentelvék, feljegyezhetjük ezúttal Rahova és Grivicza neveit. Bizonyára számos és fájdalmas veszteségeket szenvedtünk, de a hősök, kik a román zászlóknak vérukkal megadták a dicsőség keresztjét és éltek árán vásárolták meg Románia leendő fenmaradását, szívünkbe és újjászületésünk történetébe egyaránt beírták halhatatlan neveiket. A törvényhozó testület feladata mielőbb oly törvény kidolgozásával foglalkozni, mely biztosítja a hazáért harcolt és elesett férfiak özvegyeinek és árváinak sorsát. Az ottomán sereg elleni harcz még nem ért végére; a kivított sikerek újakat igényelnek, a fejedelem, a tiszték, a katonák tartoznak a becsület mezejét el nem hagyni. — A legmagasabb kötelesség meggátolta a fejedelmet, egy másik drága kötelességének teljesítésében nem jöhetett a nemzeti képviselő körébe, hogy azt a törvényhozói munkák kezdetén üdvözölje. Ha Plevna egyszer kezünkbe esett — ám reméljük ezt valamennyien — akkor annak romjain felszedjük a békét, mely valamennyiünknek mindenkor drága volt. Legyünk meggyőződve, hogy a véres romokból Románia Európá állal elismert függetlensége fog keletkezni. Az önk hazafias elhatározásainak, katonáink vitézségének, az oly nemes ügyért ontott vérnek köszöni a fejedelem azon biztos hitet, bizonyára osztja a senatus és a kamara is — hogy a garancia-hatalmak ez idő szerint Romániát valóban életképes országnak ismerik el. Meggyőződhetek arról, hogy oly nemzet vagyunk, mely az Al-Dunán neki fenntartott misszióról számot tud adni, mely kitarással bír annak teljesítésében és erélyvel, hogy azt szükség esetén fegyverrel védje. Az idegen gyámság, a hűbériség ideje lejárt. Románia most szabad, független ország és mindenkoron az is marad. A fejedelem tudtul adja, hogy a miniszterek a nemzeti képviselőt bölcs és hazafias tanácskozása alá különböző törvényjavaslatokat fognak terjeszteni, melyeket az ország-nak és nevezetesen a hadseregnek szükségletei igényelnek. A fejedelem színdárad el van töltve, hogy a komoly és ünnepélyes viszonyokban, amelyekben vagyunk, a senatorok és képviselők meg tudnak maradni a rájuk bízott misszió magaslátán, hogy azok lesznek mik őseink a történet legfontosb mozzanataiban mindig voltak, egy eszmétől, egy akarattól, drága hazánk jólététől, függetlenségétől és nagyságától teljesen áthatott románok!

Törökország. Reuf pasa a 150,000 főnyi tartaléksereg parancsnokává nevezetett ki. A Balkán-sereg parancsnokságát helyette Achmed Ejub pasa foglalja el. — Az eddigi katonai nagy tanács helyett, consultatív katonai tanácsot alakítanak, melyen a hadügy-miniszter fog elnökölni. — Míg a harczterén egymásután érik a csapások a török ügyet, a konstantinápolyi kormányzókat zavarókodással, perpatvarral töltik az időt. Ujabbban Mahmud Damad, a mindenható kegyencs Mustapha pasa hadügyminiszter közt merültek fel egyenlenségek, melyek következtében Mahmud Damad valószínűleg kilép a hadi tanácsból, a mivel a portá aligha fog sokat veszteni.

Oroszország. Az orosz fővárosból a „Nord. Allg. Ztg.” ismert levelezője azt írja, hogy általános a remény, hogy Anglia bele fog nyugodni ama fait accompli, melyet az orosz hadsereg a harczterén december végére, úgy karácsonra előkészít. Azután elmondja, hogy most látta a világ, minő óriási segélyforrásokkal rendelkezik Oroszország. Elbeszéli továbbá, hogy az orosz közvélemény

még nem unta meg a háborút, hogy a társadalmi és kereskedelmi élet nem éri annak hatásait, megdicséri a lengyelek magaviseletét s általában olyan elbizakodottan beszél a helyzetéről, mintha Konstantinápoly már orosz kezében lenne.

Olaszország. A hír, hogy a vatikán elhatározta Ausztria-Magyarország, Franciaország és Spanyolország veto-jogát a conclavében el nem ismerni, alaptalan. A szentszék erről még nem is nyilatkozott. A kérdést alkalmasint a jövő conclave megnyitására a szent collegium fogja eldönteni. Azon hír is valótlan, hogy a római bibornokok egy előértekezleten elhatározták volna, hogy a legközelebbi conclave Rómában vagy Máltában tartassék és az új pápa olasz legyen. A míg a pápa él, ily előértekezletek nem szabad tartani. De az bizonyosnak tekintetik, hogy Pius pápa utóda olasz lesz, mert egy külföldi pápa választása meggátolná a világi hatalom helyreállítását; ennek reményéről a vatikán még most sem mondott le. Azon elvhez képest, hogy a bibornokok non sunt reges, sed regibus aequiparantur, minden római bibornok újévre vagy karácsonra szerencsekívánót levelet szokott intézni minden katolikus uralkodóhoz. A levelet már november 25-dikén küldték szét a hagyományos szokás szerint, mely még azon időből ered, mikor egy hónap kellett ahhoz, hogy a levél eljusson rendeltetési helyére. A levelező szerint a pápa orvosai még remélik, hogy ő szentsége egészsége helyreállhat, de erre a szerkesztőség megjegyzi, hogy legjobb forrásból való utolsó hírei szerint e remény alkalmasint csalárdnak fog bizonyulni; IX. Pius állapota a növekedő genyedés miatt legalább is igen aggasztó.

Szerbia. A szerb hadüzenet már el van határozva. De azért a szerb hősök sokkal óvatossabbak, semhogy meg mernék kezdeni az aktiót mindaddig, míg Plevna körül az eldöntés még nem történt. Belgrádban csak a jövő hó második felében akarják tényleg megkezdeni az ellenségeskedéseket. Kétségkívül azt hiszik, hogy addig Osman pasa már ártalmatlanná lesz tőve, s az oroszok előnyomulása folytán a török csapatok el fognak húzódni a szerb határról. Milán fejedelem főhadiszállása decz. 7-én megy Paracsinba. — Gruics hadügyminiszter lesz a táborak főnöke, s a hadügyi tárczát ideiglenesen Lesjanin ezredes veszi át.

HIRHARANG.

*** Megérkezés.** Szeretett főispánunk Herzelendy József ő méltósága hivatalos utjából már haza érkezett s készüléket tesz az e folyó hó 18-án megtartandó tisztújításához.

*** A catasteri munkálatok elleni indignatio.** Mi nem szeretünk addig valamibez hozzájárulni, míg a tömeges panaszok valódiságáról személyes tapasztalatot nem szereztünk, azért: nem közöltük a catasteri munkálatok ellen hozznák beküldött panaszokat sem, miután azok valódiságáról nem voltunk meggyőződve. De miután most alkalmunk volt látni a catasteri becslés neveltség, sőt rosakaratur eljárást, kénytelenek vagyunk egyelőre csak itt a hirharangban kifejezést adni indignationunknak azon eljárás ellen a catasteri becslobiztoságnak, hogy a Tisza töltése mellett a töltések megóvása tekintetéből ültetett füzeseket oly osztályba sorozták, mint az őz erdők, holott a füzesek azért tartatnak fenn a birtokokosok által, hogy a vízullamait a mennyire lehetséges ne engedjék nagy erővel csapadni a töltések oldalához. Ha ily becslések eszközöletnek akkor ne csodálkozzék a magas kormány, hogy a nép az alkotmányossággal torkig van. Egy tudatlan vagy lelkiismeretlen hivatalnok legjobb kortese az ellenzéknek akkor: a midőn ily baklöveket eszközöl eljárással, a kormány népszerűtlenségére, s a közönség megkárosítására. E dolog különben oly fontos, hogy erre közelebb vizszatárunk és adatokkal fogjuk kimutatni azon

féltség eljárást, melyet a catasteri alkalmazott egyének a nagy közönséggel szemben elkövetnek. — Mi közöltük a beküldött sorait, s azt mi is elmondjuk, hogy a hibák követésnek el, és pedig szarvashibák, de azt is kikellettik jelentenünk, hogy a tapasztalt és észrevett hibákat, az illető becslob urak azonnal kiigazítják, mihelyest annak valódiságáról tudomást szereztek. Mi biztosíthatjuk lapunk t. olvasóit e tekintetben, hogy minden visszavétel ellen erősen küzdeni fogunk ott, ahol a vad valódiságáról mi is személyes meggyőződést szereztünk. A fentebbi állítások, valódiságát sem vonjuk kétségbe, de ezt inkább hibának, mint szándékos rosakaraturnak tulajdonítjuk; hiszen már magába elég azt tudni, hogy az ily füzesek a töltés tulsó oldalán léteznek, itt pedig valami földterületet első osztályba sorozni neveltség, sőt valódiságos ürület volna, azért hisszük, hogy a fentebbi panasz is orvosolva lesz, ha nem előbb, úgy a járási catasteri bizottság ülésében. (Szerk.)

*** Ora pro nobis.** Azt mondják hogy akit az Istenek gyűlölnék, azt adófelügyelővé teszik, akinek ma napság végig kell marakodni a községi bírákkal, jegyzőkkel, adószedőkkel, szolgabírákkal, közigazgatási bizottságokkal s mikor már mindezekkel végig cselekedte a maga dolgát, jön a miniszteriumból a meg nem elégedés hátha üő pálczája, mert hát az eredmény nem eléggé kielégítő. Pedig hát úgy nyuzzák azt a szegény adófizető népet, hogy aki látja megindul a szive rajta, talán még ki is fizetné, egy nehányuk az adóját, ha még maga is nem tartoznék vele. S mi lehet az oka? Kérdik olvasóink, hogy a pénzügyminiszter új ennyire megharagudott. Hát bizony nem egyéb minthogy az adófelügyelő urak nem szállítottak be annyit pénz, a mennyivel a pénzügyminiszterium beérhetné. E kívánságnak még akkor sem lehetne eleget tenni, ha minden adófizető polgár mellé egy adóexcutor adnak, mert egy középserű esztendő nem fizetheti le egyszerre a nyolczéven át csinált adósságokat, melyeket az adózók kénytelenek voltak csinálni, a ros évek miatt. Ha az adóexcutor nem licitál, licitál a hitelező, így Magyarországon nem csinálnak mást mint folytonosan a dobot verik. Van is most hajrá meggyéknék és mindenfelé.

*** Nyilvános számadás a N.-Beckerek városi főgymnasiumi alap gyarapodásáról.** — és az alap javára tett alapítványokról. (Első közlemény.) A főgymnasiumi bizottság által kibocsátott, s a „Torontál”-ban is közölt fölhívás melyben a hazának, főként pedig Torontálmegyének és N.-Beckerek városának jobbjai az iránt hiváltak föl, hogy a főgymnasium fenntartására szükségesek alap megteremtése, s ezen kiválolag hazafias és közmívelődési intézet fölvirulása céljából alapítványokat avagy hagyományokat tenni kegyeskedéssel nem hangzott el eredmény nélkül, s az alapnak napról napra való gyarapodását mozdítja elő. Eddig befolyt: 1. Az 1877. évi tandíjából o. é. 184 frt. 32 kr. 2. N.-Beckerek város alapítványok a temesvári utca végén értékesített s magtárak számára átengedett létszeli házhelyekből 165 frt. 60 kr. 3. Az 1877-ik évre a félévi tandíj 168 frt. 4. A tökécsített kamat 1877. évi július 1-ig 6 frt 13 kr. 5. N.-Beckerek városa, az 1877. évi költségvetéséből felvett o. é. 3000 frtból tökécsített 2200 frt. 6. Torontálmegye tökécsített az 1877. iskolai évre megszavazott o. é. 1400 frtnak 3000 frttal lett kiegészítése által 1600 frt. — Magán-alapítványokból: 7. Poroszkay Béla Torontálmegye főügyészének alapítványa 100 frt. 8. Ezen összeg után a félévi 8% kamat 4 frt. 9. Kulifay Lajos N.-Beckerek város polgármesterének alapítványa 200 frt. 10. Roskoványi Ágoston nyitrai püspök ő méltóságának alapítványa 10 drb. arany 55 frt. 30 kr. Összesen o. é. 4683 frt. 35 kr. — Az időközben befolyt, de a főgymnasiumi bizottság által még nem tárgyalt alapítványok és alapítványi levelek a legközelebbi közleményben fognak nyilvánosságra hozatni. — S midőn a fenti célra eddig befolyt adományokat és alapítványokat,

ez uton is nyugtatjuk, egyben kedves kötelességünknek ismerjük, az illetőknek, ezen hazafias és közmívelődésünk érdekében tanúsított nemes aldozatokéért s tett alapítványaikért a nyilvánosság útján is forró köszönetünket és hálás elismerésünket nyilvánítani. Kelt a nagy-beckereki városi főgymnasiumi bizottság 1877. évi november 8-án tartott üléséből.

*** Nyilvános köszönet.** A szegény iskolakötelek gyermekeknek a téli idény alkalmából, némi ruházattal leendő ellátása céljából, a helyben működő szintársulat által a f. évi november 29-én rendezett jótékony-célú színelőadás alkalmával befolyt összesen 64 frt. 20 kr., a napi kiadások tettek 56 frt., mely összegnek levonása után maradt o. é.: 5 frt. 20 kr. tiszta jövedelem, mely összeghez hozzászámítván a történet felülfizetéseket 28 fr. 90 krral a jótékonycélra begyűlt összesen o. é. 34 frt. 10 kr. a mely összeg további intézkedésig a városi pénztárba helyeztetett el. — A jótékony célra a fenti összeghez járultak: Dániel János, alispán úr 1 frt. 50 krral, Kovách Ágoston 1 ft. 50 krral, Eisenstädter Ignác 1 ft. 50 krral, Dr. Szabó Alajos 2 ftal, Pleitz Nándor 1 ftal, Jorgovits Dusan 1 ftal, Virányi József 1 ftal, Steinitzer Géza 1 ftal, Kellner József 1 ftal, Franz J. L. 1 ftal, Takaré- és előlegegyetel 1 ftal, nagy-beckereki takarékpénztár 1 ftal, Vécsey István 1 ftal, Bozzai János 1 ftal, Emanuel György 1 ftal, Danuy Károly 1 ftal, Mattavovszky A. 1 ftal, Malász A. 1 ftal, Grünbaum W. 1 ftal, Weisz Hermann 1 ftal, Verscsay Gyula 1 ftal, Dr. Plechl Szilárd 1 ftal, Bakalovich Ágoston 1 ftal, Kulifay Lajos 1 ft. 50 krral, Deusch Jakab 50 krral, Krszits János 30 krral, Mersdorf Péter 30 krral, Szávits János 20 krral, Dujakovits Gyura 20 krral, Lukits Dusan 40 krral. — Ezen nyilvános számadás közléte alkalmával, egyidejűleg kedves kötelességemnek tartom, a résztvevőknek szives részvételükért, s a felülfizetőknek nemes adományaikért, így a segélyező szegény gyermekek nevében, mint a saját nevemben is a nyilvánosság útján őszinte köszönetemet nyilvánítani. — Kelt Nagy-Beckereken, 1877. évi november 30-án. Kulifay Lajos, polgármester.

*** A nagyteleki csanádi püspök.** Bonnaz Sándor ő excja „nagyserű” leánynevelést szándékozik saját aldozatokéval és a Szathmáry-féle alap igénybevételevel Beckereken építtetni, ha a város felajánlja neki a kinestári dohányraktár előtti egész tért, mely a megye által átengedett tűzoltói térével együtt oly complexet tenné ki, hogy azon egy díszes kert s a leánynevelde palotája kényelmesen elférhessenek. Sajnálunk kell, hogy a megye által kért tér átengedése kérdésében nagyon kár nehézségek lennünk, mert a leánynevelde építésének évről-évre halogatása, csak is a közérdeknek van ártalmára. Könnyen megtörténhetik, hogy a türelmet vesztett főpástor másutt keres majd magának alkalmas építési tért s az alapítványozó intenciójának megfelelőleg a német városban emelteti fel a zárdát.

*** Trágárság a szinpadon legkevésbé engedhető meg oly kisebb városokban, melyekben csak egy fajú színház létezőn, a közönségnek nincs alkalma válogatni, hanem avval a jó reményvel vezeti el a nevelési stadiumban levő mindkét nemű ifjuságot is a színházi előadásokra, hogy az illető igazgatónak még is tán lessz anny i zleése és tapintatása nem fog szinre hozni olyasmit, ami az erkölcsi érzékert sérti s a szemérmert gúnyolja. Ugylátszik Rémay szinigazgató távol van attól, hogy a publicum igényeit erről az oldalról is respectálni tudná. Bécsi vendégeit, Friese urat és Skuhra asszonyt a hétfői „Das tägliche Brot” című, különben sikerült előadás végén, oly frivol coupletkekkel, sőt egyenesen ocsmány trágárságokkal búcsúztatta el a beckereki közönségtől, melyeknél**

gása ábrándosan zengett a homályban. Erzsi egy dall kezdett énekelni, mit a röhaju festő hozott neki egyszer Turinból. Eddig soha sem énekelte, mert mind a szöveg, mint a dallam meg voltak tiltva a pápai államban, most azonban ellenállhatlan vágy készít arra, hogy elzengje a lelkesült éneket. Erzsi egyre lelkesültebb lett, az édes szavak mind hangosabban gyöngyöztek ajkairól, míg a szomorú kedves zársor „Italia, Italia mia!” távol visszhangként halt el a levegőben.

— Erzsi! — nyögé Nera ijedten, — magadra hagylak itt, isten ügy segéljen! Nem tudod, hogy meggondolatlanságot téged, engem, és becsületes jó atyádat a bagnóba vagy az akasztófára vihet? Geronimót egy évre bebörtönözték, mert meg merete éljenezni az áruló Károly Albert királyt, te meg nyiltan dalolod: „Italia, Italia!” Megörlült leány?

— Légy nyugodt, — felelé szinte busan Erzsi, — már elvégeztem! Jer, nyujtsd kardodat. Büszke és okos akarok ismét lenni! De ne haragudjál, Nera!

— Tudnék csak rád haragudni, gonosz! — dühnyögé Nera bosszusán. — Épen az a baj, hogy mindent megbocsátunk neked. Istennek szent anyja, csak ne hallott volna senki! De halld csak Erzsi, komolyan... igérd meg...

— Megigérem, meg... viszonzá a leány szórakozottan. — Forduljunk már vissza, többé nem lelek örömet a csatangolásban s egyszerre megfijthellen bú fogta el szívemet.

Ottthon óvatosan fölment a lépcsőn és a padlásszoba ajtaján hallgatózott. Halkan nevé

szólta védenézet, de választ nem kapva le-sietett még mindig töprengő atyjához.

— Alszik, — mondá megnyugtatólag, — még csak két nap, atyám!

IV.

Bernardo türelőleg töltte el az éjt. Másnap reggel feje tiszta volt, ütere eléggé szabályosan vert és csak erőtlensége emlékezteté arra, hogy súlyos válságon ment keresztül.

Midőn Erzsi és Nera belelétek, Bernardo félig fölemelkedett fekhelyén s vidámon jó reggelt kívánt nekik.

— Hála legyen az uristennek! — mondá a gazdasszony. — Nagy félelemben voltunk, caro signore, s örvendünk, hogy tul van a veszélyen.

— Még nem, de épen most menekülök tőle. A láb oly derekasan megrázott, hogy ügyefogyott vagyok, mint egy gyermek.

Most Cristofero is megjelent a kúszobón.

— Ebbene signore, — kezdé habozva, — hát vége már a lázrohannak? Mikor s mi módon szándékozik ön innen távozni?

Bernardo vállat vont.

— Mikor és hogyan tehetem! — felelé. — Idegen vagyok e tájon, nem ismerem az utakat. Azt sem mondhatom, mely napon leszek eléggé erős utam megkezdésére. Megbocsássá, signore, hogy szándékom ellenére oly sokáig alkalmatlankodom házában.

Hangja bús és komoly volt. Cristofero szive meglágyult s szinte részvevőleg mondá, hogy egy nappal több vagy kevesebb, az most már úgy sem határoz.

Azután sétálni kezdett a szobában, hátán

összekulcsolva kezéit. Majd megállt az ágy végénél s félig Bernardohoz félig Erzsihez fordulva így szól:

— Nem fog ártani, ha már most rendbe-hozzuk menekülése módját. En magam nem nyujthatok segédkezet, mert a határon nem ismerem az utakat, másrészt nem bírnék ki öt órát kődös éjjelen. Rocca di Carlóig el-vánszorgok ugyan még valahogy, de a hegy-szorosig...

— Ne aggódjék, atyám! — szólott közbe Erzsi, — én ide hoztam s el is vezetem a signorét. En járatas vagyok a határ felé. Már vagy ötször voltam ott, utójjára a röhaju festővel, midőn hügáért ment Arezzóba. Éjs épen Franciaország felé a legjobban ismerem ki magamat. Jó messze a határörök kunyhóitól van a csempészek titkos ösvénye...

— Micsoda? — te ismered a csempészek ösvényét? — kiáltott közbe Cristofero.

— Miért nem? Mi csodálni való van a dologban? Arra mentünk a festővel, ki nem akarta, hogy a határörök megvizsgálják irományait.

— S azt csak most mondod nekem? Azt hiszed, hogy egy napig is magammal tartottam volna a festőt, ha tudom, hogy gyanus irományokkal bír? Emlékezhetsél, hogy bizni ugysem bíztam benne teljesen. Beszéde gyanura adott okot és az ágyán talált kő-kárda...

Mellén keresztbe fonta karjait s fejcsó-valva nézett maga elé.

— Egy csempész, egy alakoskodó! — dühnyögé magában. — Megcsalja, megrövidíti a szent atyát! S ez az ember még nálam

mert lakást fogadni! Szerencséje, hogy csak most tudtam meg a valót... Corpo di Dio, azonnal följelenttem volna! Az ilyen csö-cselek ártalmas mint a vakond, a vakondot pedig meg szokta ölni az ember.

— Ön nagyon is szigorú, — mondá a gazdasszony lázas nyugtalansággal. — A festő könyvei egész ártatlanok voltak.

— Micsoda? Hát te is részes vagy? ...

— Dehogy, dehogy... Én csak azt gondoltam... azt akartam mondani...

— Hallgass! Ki akartok engem játszani mindnyájan; de én magamba fojtom baragomat. Térjünk vissza a tárgyhoz. Erzsi, te tehát vezetője akarsz lenni ennek az urnak?

— Miért nem? Mi bajom eshetik? Vissza majd nappal megyek, sőt ha tetszik, kocsi is fogadok.

Cristofero kezére nyugasztá állát.

— Ne kívánd, hogy szivesen bocsássalak el, — mondá kedvelően, — de belátom, hogy nincs más út a menekülésre. Bernardo urnak távoznia kell, annál jobb, minél előbb teszi azt. Tehát te elkíséred. De vigyázzatok, mert meghalnék, ha megtudnák az emberek...

Erzsi megölelte, megcsókolta atyját.

— Ne aggódjék, atyuskám, érzem, tudom, hogy minden jól fog menni.

— Isten veled! Én még sem győzhetem le nyugtalanságomat, míg vége nincs az egész eseménynek.

Cristofero eltávozott. Erzsi s Nera még a betegnél maradtak, ki a fogságban töltött napjairól és a rómaiakkal vívott küzdelmeiről beszélt nekik.

(Folyt. köv.)

ny
a
pá
zö
co
le
er
ur
zö
ve
es
Pa

Pó
ru
ne
Be
si
sz
val
el
ka
bo
ko
ru
ne
ab
dél
félé
a sz
érz
von
na
fog
egy
a hó
(Fe
hog
ven

turk
tás
akar
állás
den
jel
fösp
nőre
me
tetni
nyuj
koru
sített
letük
f. hó
tar o

m. h
áldoz
Nagy
Józse
emlék
Hule
endő
ideje
jes m
midőn
ördög
daják
szinül
urügy
lamely
— mi
mutatj
A há
megye
a szem
sok a
nosz e
tán or
dely v
Fische
noszte
s

zésre
dorfi
édesit
ment
közt e
Jako e
kik kö
badult
tyarok
tek a
kunyhó
az eml
három
kunyhó
azonn
ját hátr
bátor g
relte v
tejében
vét az k
a közv
ügyesen
halt, s
roskad
meg a
rajta, s
gyilkok
szürni.
örökne
lanná t
védelme
lotjait
iszonyu
jelenleg
tőleg m
dókat ha
igazságs

* T
trictust
egy me

7861. sz. 1877.

(275-31)

Árverési hirdetmény.

A n.-becskerekéi e. f. kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a torontálmegyei takaré- és hitelbank végrehajtónak a nagy-becskerekéi téglamű- és építő-részvénytársaság végrehajtást szenvedő elleni 10,000 frt. és 1700 frtnyi tőkekövetés s járulékaik iránti végrehajtási ügyében a n.-becskerekéi téglagyár területén lefoglalt következő u. m. 240 frtra becsült 6 holdnyi tengerültetés, 100 frtra becsült szalmakészletre az ezen végzés következtében kitűzött első árveréskor az ingatlanok előtt becsáron alul is azonnali készpénz fizetés iránt a helyszínen, továbbá a n.-becskerekéi 2511. számú tjkönyvben (8987-8988.) és 8945/a. és 8946/b. részlet-számok alatt foglalt, 51,663 frtra becsült 37 holdnyi szántó-, 117²/₁₆₀₀ holdnyi legelőteret, illetőleg udvar és épülethelyből, jelenleg egy téglagyár mellette, egy nevezett „Ringofen” és tartozékaihoz hat szobát, három konyhát, egy élelőkamrát és egy boltajtásos pinczét magában foglaló lakházból, egy szobát és két berendezett istálló tartalmazó istálló épületből, egy részint deszkákkal, részint zsindelyvel fedett tölgyfa oszlopokon nyugvó cserépházából, három tölgyfaoszlopokon nyugvó deszkákkal fedett szárító fészerekből, egy szinte tölgyfaoszlopokon nyugvó deszkákkal fedett másik szárító fészerekből, egy szinte tölgyfaoszlopokon nyugvó deszkákkal fedett másik szárító fészerekből, egy egészen deszkákból készült kőszéntárból, 5 téglával kirakott nagy kútból, egy kifalozott veremmel ellátott, szilárd anyagból épült, cseréppel fedett arnyékszékből a Bega partján lévő, fából készült őrházból, és egy haszonvetetlen állapotban lévő kompából, (melynek fája azonban használható) álló ingatlanok 1877. évi december 27-ik napján mint első, és 1878. évi január 28-ik napján délelőtti 10 órakor mint második határidőben, ezen e. f. kir. trvszék telekkönyvi hivatalában megartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladati fog u. m.:

1-ször. Árverés alá kerül a nagy-becskerekéi téglamű- és építő-részvénytársaság tulajdonához tartozó igen előnyös fekvésű s a Bega partján elterülő nagy-becskerekéi 2511. számú tjkönyvben (8987-8988.) r.-számok alatt felvett 47 hold 556 [-]ól, 8945. r.-szám alatti 88 [-]ól és 8946/a. részl.-szám alatt felvett 98 [-]ól mind összesen 48²/₁₆₀₀ hold összesített földek és tartozékai t. i. az azokon létező felülépítmények, nevezetesen egy jó karban lévő téglagyár (Ringofen) gazdasági s melléképületek; ugy nem különben az ingatlan birtokon létező 1877. évi teli buza, zab, árpa és kukorica-termes.

2-ször. A jelzett ingatlan birtoknak és a rajta levő 1 alatt meghatározott összes felülépítményeknek becsértéke o. é. 51,663 ft., a jelzett termés és pedig 1005 ft., tehát miután az 1. pont alatt meghatározott összes ingatlan földbirtok, a rajta levő felülépítmények, és a gabonatermes egyszerre s együttesen bocsájtani árverés alá, az árverés alá kerülő ingatlanok s tartozékainak összbecsértéke 52,668 ft.

3-ször. Az árverés két határnap tüzetik ki, melynek elsőjén a birtok csakis a becsértéken vagy azon felül, a 11-ik árverésen azonban a becsértéken alul is eladati fog.

4-ször. Az árverési szándékozók kötelesek az árverés kezdete előtt a becsértéknek 10%-át vagyis o. é. 5266 ft. 80 krt. bnatpénz fejében az árverelő bíró kezébe készpénzben vagy pedig allampapirokban letenni, mely bnatpénz a legtöbbet ígérő vevőnek a vételárba következőképen betudatni, a többieknek pedig az árverés befejezte után visszaadni fog.

5-ször. A legtöbbet ígérő vevő tartozik a vételárat három részletben lefizetni és pedig: az első a jőszágnak árverésileg való leütésekor azonnal, a másodikát az árverési határnaptól számítandó három hónap alatt, a harmadikát pedig ugyancsak az árveréstől számítandó hat hónap alatt, ezen harmadik részletbe pedig a letett bnatpénz betudatni. Nem különben köteles a vevő addig míg az egész vételár törlesztve nem lesz a hátraléki vételári részletek után 8% kamatot előre lefizetni.

6-ször. A vevő a megvett jőszágát azonnal a vétel napján birtokba veszi s annak hasznait élvezheti, de ugyanezen naptól fogva a közterheket is tartozik viselni.

7-ször. A megvett birtok a vevőnek nevére csak akkor fog átiratni, hogy ha ő az összes itt meghatározott feltételeknek már teljesen megfelelített, illetőleg a vételárat s annak járulékait teljesen kifizetendette. Megjegyeztetik, hogy a vevő egyszersmind köteles a vételi számlákat, átruházási ítéleteket és az összes az átruházással egybekötött bármintemű költségeket és illeteket sajátjából viselni.

8-ször. A végrehajtó torontálmegyei takaré- és hitelbank a bnatpénznek vagy nemkülönben, ha mint legtöbbet ígérő vevő jelentkeznek, a vételárnak lefizetésétől a vételár felosztási rangsorozatnak jogerőre emelkedéseig mentes marad, és akkor is, miután mint első helyű jelzalogos hitelező van bekebelezve, csak azon összeg lefizetésére kötelezhető a mely az előnyös tételek azután pedig az utána következő jelzalog tételek kiegészítésére fordítandó, ugy hogy a végrehajtó banknak követelése mindenesetre a vételárba betudandó.

9-ször. Ha a vevő az árverési feltételeknek nem tesz eleget, s azokat pontosan be nem tartja, akkor a birtok a vevő veszélyére és kárára ujjlag fog elárvereztetni.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. tszék telekkönyvi osztályánál nyújtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesök végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsek be; ellenkező esetben Jarmatzky Sándor n.-becskerekéi ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Kelt a n.-becskerekéi e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1877. évi augusztus 11-én tartott ülésében.

8022. sz. 1877.

(263-33)

Árverési hirdetmény.

A nagy-becskerekéi e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy Marinkovics Jozsa franyvai lakos végrehajtónak, Kimpanov Tyira szinte franyvai lakos végrehajtást szenvedő ellen 350 ft. tőke követelése és jár. iránti végrehajtási ügyében a franyvai 1285.

számu tjkönyvben A. I. alatt foglalt 600 frtra becsült ház és udvarból álló ingatlan az 1877. évi december 5-ik napján délelőtti 11 órakor mint első, és 1878. évi január 9-ik napján délelőtti 11 órakor mint második határidőben Franyva községében megartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladati fog, u. m.:

1-ször. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitűzött birtok nem fog eladati.

2-ször. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 60 frtot készpénzben a kiküldött kezéhez letenni.

3-ször. Vevő köteles a vételárat két egyenlő részletben, és pedig az első részletet az árverés után azonnal a második részletet az árverési naptól számítandó egy hónap alatt, 8% kamatokkal együtt ezen kir. tszék telekkönyvi osztályánál előre kieszakozott utalvány alapján a nagy-becskerekéi m. kir. adó- mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bnatpénz az első részletbe fog beszámíttatni.

4-ször. Vevő köteles az épületeket a birtokba lépés napjával a vételár erejéig tőzár ellen biztosítani.

5-ször. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6-ször. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7-ször. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekeltek felek bármelyikének kérelmére a perrendis 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére bnatpénzének elvételére mellett újabb árverés alá bocsájtani és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az utóbbi becsáron alul is eladati fog.

Felhivatnak azok kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt habár külön értesítést nem vettek is ezen kir. tszék telekkönyvi osztályánál nyújtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzalogos hitelezők kik nem ezen kir. tszék székhelyén vagy annak közelében laknak hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesök végett helyben megbízottat rendeljenek és annak nevét és lakását az eladásig jelentsek be, ellenkező esetben Szávits István helybeli ügyvéd mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Kelt a nagy-becskerekéi e. f. kir. tszék telekkönyvi osztályának, 1877. évi szeptember 5-én tartott ülésében.

4275. sz. 1877.

(261-33)

Árverési hirdetmény.

A módosi kir. járásbírósi telekkönyvi hatósága részéről közhírré tétetik, hogy a nagy-becskerekéi takaré- és előleg egytel kérelmére Fellingner Péter zichyfalvi lakosnak a zichyfalvi 67. számú tjkönyvben körülírt (97. 98. ó) 99. 100. új sorszámu ház, 1000 []oles házhely, egész urb. telek felőlől és 4 alatti 525. r. számú 400 []ól szőlőlől álló 5905 frt. becsült birtokára nézve a bírói árverés elrendeltetett, ennek Zichyfalva községében leendő eszközölésére az első árverés határideje 1877. évi december 28-ik napjára, a második pedig 1878. évi január 28-ik napjára mindig délelőtti 10 órára tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alól el fog adati.

Az árverezni kívánók tartoznak a becsértéknek 10% bnatpénzül letenni, az ígért vételárat pedig 2 részletben és pedig az árverésnél azonnal felerészét, az árveréstől számítandó 1 hó múlva, második felerészét 10% kamatokkal együtt lefizetni azzal, hogy a bnatpénz az első részletben lesz beszámíttandó. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, és az árverési határnapok alatt az árverező kiküldöttével megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi nem a bíróság székhelyén lakó jelzalogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltesök végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását a hivatalnál jelentsek be; ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok Zsiros József módosi ügyvéd által fognak képviseltetni, végre

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykereseteiket a perrend. 466. §. értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Az árverés foganatosításával Persich Ferencz, kir. bir. végrehajtó, jelentése bevarása mellett megbízatik.

Kelt a kir. járásbírósi telekkönyvi hatóságnak Módoson, 1876. évi december 11-én tartott ülésében.

3703. sz. kg. 1877.

Pályázat.

(271-31)

Torontálmegye ó-bessenyői szolgabírói járásához járásához tartozó Szőregh, Új-Szeged, Kis-Béba, Klára-falva és Rabé községeknek körszülésznői állása leköszönés folytán megüresedvén, ezen állásra a pályázat kiíratik, megjegyezve, hogy a szülésznő székhelye Szőregh, és hogy ezen állással 120 frt. évi rendes fizetés van egybekötve; — felhivatnak ezen a pályázni óhajtok, hogy szabályszerűen felszerelt folyamodványukat, a választási megelőzőleg, a t.-kanizsai szolgabírósnál, melyhez ezen községek a megye ujja szervezése után tartozni fognak nyújtsák be. — A választás ideje 1878. évi január 5-én d. e. 10 órára tüzetik ki Szőregh községében.

Új-Szeged 1877. évi november 29-én.

Rónay Jenő,
szolgabíró.

3497. sz. 1877.

Pályázat.

(272-31)

Dr. Behányi Jenő az összes orvosi tudományok tudora a Zichyfalvi községi orvosi állomásáról lemondván ezen körorvosi állomás betöltésére a pályázat kiíratik. Ezen körorvosi állomáshoz tartozik Úrményháza magyar. — Zichyfalva, Maleniczfalva és Györgyháza német. Nagy-Gáj, Szerb-Nagy-Margitta és Szent-János román és szerb ajku községek; 600 frt. évi fizetés és 40 kr. lá-

togatási kikötött díj és ingyen fuvar, megjegyezve, hogy az orvos lakhelyén egy jó berendezett gyógytér van.

Felhivatnak a tisztelt orvos urak kik a körorvosi állomást elnyerni óhajtják 1876. évi XV. t. cz. értelmében szerkesztett folyamódásaikat a jövő 1878. évi január 15-ig megartandó választás napjáig a szolgabírósnál beadni. Bánlak, 1877. évi december 1-én.

Milutinovits Sándor,
szolgabíró.

2844. sz. k. i. 1877.

Pályázat.

(266-32)

Torontálmegyében kebelezett H.-Csenev községben a jegyzői állomás leköszönés folytán üresedésbe jött, ennek választás utáni betöltésére a pályázat ezzel kiíratik, felhivatnak tehát mindazon pályázni szándékozók, a kik az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. §-a szerint a jegyzői szigorlatot Torontálmegye szakköznevelési előtti letették, a hivatalos nyelven kívül a német és horvát nyelvet bírják, hogy ebbeli folyamódványukat f. é. december 22-ik mint a választás napig alóli szolgabíróshoz benyújtsák. Ezen állomással összekötött fizetés a következő:

1. szabad lakás,
2. évi fizetés készpénzben 600 ft.,
3. irodai átalány 30 ft.,
4. fűtő szalma 4 öl, továbbá a magán felek iránt teljesítendő munkákért a megállapított díjjak.

Kelt Cseneven, 1877. évi november 25-én.

Dellimanics,
szolgabíró.

Pályázat.

(273-24)

A tiszta-szentmiklósi római katolikus hitfelekezeti iskolánál üresedésbe jött kántortanítói állomás betöltendő. Akik a fent nevezett kántor-tanítói állomást elnyerni szándékoznak, a folyó év december 18-ik napján megjelenni ne terheltesenek.

A fent nevezett kántor-tanítói állomással e következő fizetések vannak összekötve: 450 ft. készpénz, három lánca föld búza alá, két öl fa, az iskola fűtésére elegendő szalma, 1342 lélek után stóla, a bucsuztatástól minden verstől 10 kr., 50 frt. a harangzörgést, alkalmas jó kvártély két szoba, konyha, élel-kamra és padlástól álló, egy kert, szép udvar kökerítéssel. Az iskola egészen fel van szerelve.

Tanítási nyelv magyar és német, a tanító kántor is egyszersmind.

Tisza-Szent-Miklós, 1877. november 23-án.

Horváth János,
tiszta-szent-miklósi róm. kath. plébános.

1162. sz. 1877.

Hirdetmény.

(262-33)

Jozsefova község előljárósága a községi képviselő testület által f. évi november 7-én tartott rendkívüli képviselői ülés 5-ik számú határozata folytán ezenel közhírré teszi, miszerint a község tulajdonát képező kis erdőben 3-4 éves különféle nyárfa, — úlfásításra alkalmas — tömeges mennyiségben kaphatók.

Ha a megrendelendők saját erejükkel eszközlik a kiásást úgy 100 darabonként ára helyben 3 frt. míg ha az eladó községre bízik a kiásás ára helyben 5 frt.

Vidékre szállítások a község részéről nem teljesíthetők. Jozsefován, 1877. évi november 7-én.

Sztáresevits István,

Szodity Welyko
bíró.

Árverési hirdetmény.

Ezenel közhírré tétetik, miszerint f. é. december 16-án délelőtti 10 órakor fog a „Torontálmegyei takaré- és hitelbank” nagy termében az alapszabályok 75. és 99. §-ai értelmében azon az 1559., 1568., 1613., 1637., 1732., 1924., 2025., 2026., 2079., 2140., 2152., 2158., 2159., 2181., 2213., 2214., 2216., 2224., 2249., 2287., 2288., 2310., 2338., 2356., 2357., 2358., 2361., 2389., 2470., 2483., 2498., 2578., 2584., 2586., 2600., 2628., 2634., 2639., 2670., 2737., 2745., 2749., 2750., 2761., 2789., 2791., 2802., 2822., 2826., 2827., 2833., 2837., 2848., 2850., 2859., 2871., 2872., 2880., 2891., 2939., 2963., 2970., 2971., 2990., 2997., 3010., 3011., 3017., 3077., 3078., 3085., 3097., 3098. és 3099. számú, már lejárt zálogívek alatt az intézetnél elzálogosított arany- és ezüstneműk s ékszer, továbbá a lejárt 800., 821., 866., 879., 882., 903., 907., 932., 954., 962., 964., 1099., 1100. számok alatti értékelőleg fedezéseül szolgáló értékpapírok nyilvános elárverelése megtartani, melyekre nézve az illető zálogívek birtokosai az árveréstől elállást f. é. december 13-ig az alulirt igazgatóságnál ki nem eszközöndik.

Venni szándékozók tehát már most oly megjegyzéssel hivatnak meg ezen árverésre, hogy az eladandó tárgyak iránt bővebb felvilágosítást nyujt az intézet könyvvivősege.

Nagy-Becskereken, 1877. évi november 27-én.

A torontálmegyei takaré- és hitelbank igazgatósága.

(267-22)

Haszonbéri hirdetés.

A tiszta-szt.-miklósi főhercegi uradalomhoz tartozó Tisza-Szt.-Miklós, Jázova és Hodits községekben a borméresi jog f. é. december 16-án a tiszta-szt.-miklósi számtartósági irodában tartandó nyilvános árverés utján 1878. évi január 1-től számítandó 3 évre a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe adati fog.

Az árverési feltételek bővebben a tiszta-szt.-miklósi számtartósági irodában betekintheők. (269-32)

Jelentés.

Van szerencsém a nagyérdemű t. cz. közönséggel tudatni, miszerint a kigyóutczában, Sternfeld féle házban levő pinczében f. é. december 1-től kezdve világosi fehérbor nagy palaczkban 35 krért.

„Rosébor” „45” csakis tulajdoni termék, lepecsételt palaczkokban eladásra készletben tartok.

A palaczk visszatérítése külön 12 kr. fizetendő. Tisztelettel

(268-62)

Eisenstädter I. L.

Vendéglő bérbeadása.

A „fehér hajóhoz” címzett czimerjogos vendéglő Tiszelben egy, illetőleg három évre bérbeadó.

Bővebbi tudakozás a tulajdonos Zelenak Pálnál Tiszelben, ugyanazon házban.

(274-11)